

TROPECISTA

Jorge Gonzalvo & Elena Odriozola

Un que pinta, és pintor; un que cuina, és cuiner; un que retalla, és retallador; un que fa malabars, malabarista; un que cuida una illa deserta, és cuidador d'una illa deserta i un que traveja sense descans, és un travelador.

Crec que era dimarts quan es van conèixer. Feien malabars, són malabaristes. Ell sense gaire èxit i ella, bé, ella és *tropecista* així que, a més de fer malabars, cau constantment. Aquest mateix dimarts en què es coneixen s'enamoren i comencen la seva particular carrera plegats, una carrera plena de caigudes, d'ensopegades amb tot i per tot. Piano sense dues tecles, ensopega; menja un gelat, ensopega; a l'ascensor, ensopega; comprant el pa, ensopega... cau, cau cau

Deu ser ben emprenyador travelar sense descans. Si més no, pot arribar a tenir la seva gràcia si hom sap caure amb elegància, de puntetes, com una ballarina, sense que ningú no se n'adoni...de fet, quan ella, cosa del temps suposo, deixa de caure, es troba a faltar l'aixecar-se així que, per llevar-se el cuc de l'enyorança, s'enfila de tant en tant a una làmpada i deixa que ell l'agafi.

Delicioses caigudes.

Els papers...anava a escriure els papers que acompanyen el text, però per què no dir: el text que acompanya les il·lustracions. Maleïdes convencions! En fi... els papers d'Elena Odriozola són també un joc de malabars, un paper damunt, un altre davall, papers retallats i sense color, completament blancs. Capes de paper per crear unes imatges tridimensional que es despleguen al ritme que ho fa la història, amb la mateixa delicadesa, però de manera independent, ningú no acompanya ningú, són dues peces imprescindibles de la mateixa història.